

HÍRMONDÓ

A MŰVELŐDÉS REMÉNYEI-1991

ERDŐS ISTVÁN

a Nógrád Megyei Moziüzemi Vállalat igazgatója

= A szellemi életben, a művelődés szervezetében is bizonyosan sor kerül arra, hogy leszámoljunk a múlttal. Ez alighanem elkerülhetetlen! Arra semmiképp nem lehet számítani, hogy a rendszerváltásban kavargó társadalom, az átalakuló gazdaság képes lehet alapot teremteni ahhoz, hogy 1990-ben, 1991-ben tudományos igényű válaszok szülessenek legfontosabb kérdésekben. Mit ér az, amit 40 év alatt létrehoztunk a tudományban, az oktatásban, a közművelődésben, a művészeti mecenatúrában? Mi az, ami nyilvánvalóan rossz, álságos, hamis volt? Hol tévedtünk jószándékokkal? Hol található az az érték, amelyre a jövőépítés munkájában is építkezni lehet? Szóval: tudományos, és megfellebbezhetetlen pontossággal elemző válaszok, nyilvánvalóan nem születnek! Ki kell egyeznünk legalább az okos és tisztességes mérlegelés, válaszadás helyzeteivel. A művelődésben, - mint az élet, a társadalomszervezés más területein is -, csak szerves fejlődés képzelhető el. Az igazi remény ott van, ha a legáltalánosabb érvényű nemes ambíciók és a rideg, könyörtelen üzleti érdekű valóságos folyamatok közé nem sikerül új gondolatokkal, új vonzó gyakorlatokkal egy szigetet, kiinduló alapot teremteni, amelyről tovább lehet építkezni a jövő századnak. Hogy valóságos legyen: nem elég folyton-folyvást hangoztatni, hogy színvonalas közoktatási, politikamentes tudományosság, humánus művelődési, művészeti rendszer nélkül nincs nemzeti felemelkedés, nincs csatlakozás a haladó világhoz. Ha sóhajtozunk, kérelmezzük, tiltakozgatunk, attól még bőmbölnék a Lagzis Lajcsik, terjed a pornó, gyalázkodnak a szennylapok. Ha veszélyben van a művelődés ügye, úgy az elsősorban miattunk van veszélyben: nincsenek új javaslataink, amelyek megnyerik az állampolgárok tetszését, rokonszenvét is, meg képesek ellenállni az üzleti világ terhelésének is.

= Hol van a helye a könyvtárnak? Miért fontosak a könyvtárak? Természetesen a könyvtárak a legfontosabbak. S nemcsak a közölt információk haszna miatt! De azért is, mert hiszem, hogy az elektronizálódott kultúra-dívat nyomában lóholva majd újra a könyveké, az olvasásé lesz a főszerep. A versek, a jó regények majd újra szerepel-

nek a beszélgetéseinkben. Mert a beszélgetés, párbeszéd, az emberi szó vissza fogja nyerni

A megyei művelődési intézmények vezetői válaszolnak a HÍRMONDÓ szerkesztőségének kérdéseire:

1./ Veszélyben van-e a magyar művelődés?

2.1 Miért fontosak a könyvtárak?

3./ Hogyan fejleszthető a megyei művelődési intézmények együttműködése?

azt a rangot, ami természetes egy emberi kapcsolatban... Ha béke van...

= A különböző megyei művelődési intézmények együttműködését ilyen gondolatok mentén képzelem el. Létrejöhetne egy műhely, egy csoport, amelyik egy új típusú szakértői munkával, szigorú szelekcióval kidolgozva, vitára bocsátja a közérdekű új gondolatokat, javaslatok sokaságát. A papírcsákós, szárnalmas politikai kardcsörtetések után igenis meg fognak születni ezek az új gondolatok, mert a szabadság, a demokrácia körülményei között természetesen meg kell születniük. Ezért a népért, ezért a hazáért.

Dr. HORVÁTH ISTVÁN

a Nógrádi Történeti Múzeum igazgatója

= Igen. Bár e kérdésre az elmúlt években is hasonlóan lehetett volna válaszolni, tekintettel arra, hogy a költségvetés megfogalmazásakor ugyan az igazgatás különböző szintjein eltérő módon de mégis - az ún. maradékelv érvényesült. A gyakorlatban az azt jelentette, hogy feladatok sorrendjénél ami pénz maradt, az volt a kultúra egészére. Tehát e "teher alatti" növekedés és erősödés kölcsönhatásának kellett megfelelni. A követelménynek - intézménye válogatja - tettünk eleget. Ma ez a korábbi pénzelosztási elv is megmaradni látszik, sőt a további romlás veszélye is megjelent akkor, amikor intézmények esetleges léte is kérdéssé tehető.

A kultúra természetesen több ennél. A kultúra magatartás is. Ezért remélem, hogy a kulturális intézmények sorsának alakulása Nógrádban a magatartás formálás igénye szerint alakul a következőkben is.

= Muzeológus és a könyvtár sok szálon kötődik egymáshoz. Mint kutató-olvasónak nélkülözhetetlen forrást jelent az a mérhetetlen magyar és másnyelvű közkinccsé tett adat, amelyet a könyvek rejtekeiből hívunk elő. A muzeológus - eléggé megáttalálódottan - nemcsak olvas, hanem ír is. Olykor könyvanyagnyi mennyiségűt, és azt reméli,

hogy az írása minősége megtalálja helyben, vagy az ország-világ más részén olvasóját. Vagyis a muzeológus számára a könyv a tiszta, éltető levegőt, a könyvtár könyvében megtestesült életszakaszának őrzőhelyét jelenti.

= Intézményeink eddigi fejlődése, belső szerkezete oda jutott, hogy most már a tartalom, a tevékenység érdemi elemeivel kapcsolódhatunk össze. Vagyis az együttműködés olykor kampányszerű, formális gyakorlata helyett a tényleges együttgondolkodás, az együttes tevékenység, a hatások közös vizsgálatának időszakát látom beköszönten.

SZABÓ ERNŐNÉ

a Balassi Bálint Nógrád Megyei Könyvtár megbízott igazgatója

= Az ország művelődési lehetőségei a jelek szerint olyan elhanyagolt helyzetbe kerülnek, amelyek eredményeképpen az 1945-ös lázban elpusztított könyvek, kastélyok, bútorok nemzeti vagyonértékének megfelelő kárt szenved a magyarság. Csak most másképp. A művelődés kérdéseinek elhallgatása, a kultúrára, tudományra szánt állami finanszírozásban a maradékelv maradéktalan érvényesítése, sőt a maradék csökkentésének szándéka a magyar művelődés visszafejlesztését, az eddig birtokbavett szellemi kincstár elpusztítását jelenti.

Azt már megtanultuk, hogy az európai utat nem lehet könyvmáglyák fényével kivilágítani; az ország törvényhozói tudják már, hogy az oktatásnak prioritást kell élveznie, de nem akarják tudni, hogy művelődés nélkül az oktatás is csak szárnyatlan madár. Napjainkban a nemzeti műveletlenség alapkötetételének vagyunk tanúi - és rákényszerülő szereplői. Számárfogaton (vagy nyakunkon a számmal) akarunk bevonulni az Európa-Házba?

= "Clastrum sine almario quasi castrum sine alimentario" (A kolostor olyan könyv nélkül, mint a vár fegyver nélkül.)

Nem kellene legalább ezt az egy mondatot átmentenünk a "sötét középkor" szelleméből?

A szellem formálásának legerősebb és legszelídebb eszköze a könyv. Tárháza - a könyvtárak - a művelődés teljességének lehetőségét oltalmazzák és kínálják a legdemokratikusabb módon mindenkinek és állandóan.

A könyvtár több, mint a kultúra egésze, mert dokumentumai a kultúráról is nyújtanak információt, jó esetben mindig a legfrissebbeket, számtalanszor visszakereshető módon.

A könyvtár nem csak a könyvek tára, több annál. Nem csak azért, mert gyűjteményében fontos szerepet kapnak az újságok és folyóiratok, a nem nyomtatással készült dokumentumok (hangzó és vizuális), hanem azért is, mert tárolt információit feltárta "fogyasztásra készen" nyújtja használóinak.

A könyvtár több mint könyvtár, mert megújulási készsége egyenesen arányos a társadalmi igények megjelenésével, szolgáltatásai változatosságával jeleníti meg rugalmasságát kaput nyitva a kisközösségek összetartozás-vágyainak, a képzőművészetnek, a zenének, tudós előadóknek és közönségüknek, tanulmánygyógyegének és csoportoknak, szórakozni akaróknak és kutatóknak; gondozza a rábízott gyermekek és ifjúság szellemét sajátos eszköztára segítségével. A könyvtárak - bár lehetőségeik eltérőek - még falun is a legkomplexebb művelődési intézmények. Fontos-e hát a könyvtár?

= Talán legelőször a rosszlemkű - kötelező - együttműködési terveket kellene elfelejtenünk; aztán a "fogjuk meg, és vigyék!" módszert. Sokat kellene beszélgetnünk egymással úgyis mint intézményvezetők, úgyis mint felelős értelmiségiek, hogy jól megismerjük egymást, hogy megtaláljuk munkánk kapcsolódási pontjait. Olyan tartalmas kapcsolatokra lenne szükség a vezetők között, hogy bármelyikünk bizton tudhassa, miben számíthat társaira. E nélkül nem megy. Addig azonban van két konkrét javaslatom az együttműködésre:

1. Óvjuk az óvhatót, mentsük a menthető, biztosítsuk a ránbízott értékek használhatóságát.
2. Veszélyben van a magyar művelődés! Húzzuk meg a vészharangot!

Dr. NÉMETH JÁNOS

a Nógrád Megyei Közművelődési Központ igazgatója

= Igen, veszélyben van a művelődés, a humánium. A fokozatos elszegényedés, az emberi életet otthozóssá tevő civil (polgári) társadalom és - közösségek hiánya komolyan veszélyezteti a kultúrát, ami felfogásom szerint nem más, mint az emberség jelenlétének kimutatására szolgáló eszköz. A normális menetrend az lenne, ha a demokrácia általánossá válásával a kulturális viszonyok szűk köre napról napra - életünk gazdagodását szolgálva - átalakulna a viszonyok kultúrájává. Ez a

kapcsolat előbb-utóbb nálunk is érezteti majd áldásos hatását, addig azonban túl kell élnünk ezeket a rendszerelhagyó, átmeneti éveket. Ez idő alatt pedig sok minden történhet. Ám, ha komolyan vesszük életünk átalakulásának programját, úgy a kultúra, a művelődés szerepe egyértelmű. Az Európába vezető út a műveltség építőelemeivel "van kirakva", mondhatnánk egy kedves népdal szövegét variálva.

= Miért fontosak a könyvtárak? Egyszerűen azért, mert korszerű és hozzáférhető információk nélkül elképzelhetetlen a piacképes termelés szervezése, a politikai rendszer működtetése, az emberi élet dinamikáját meghatározó mindennapi élet gazdagítása. Ugyanakkor ezért tartom idejétmúltnak a "könyvtár" elnevezést. A legjobb könyvtáraink működése, tevékenysége bizonyítja az elnevezés avítságát. Balassagyarmaton, Pásztón, Rétságán, Salgótarjánban vagy akár Kiseccseten érezheti a látogató, hogy a könyvek rideg tára helyett sokkal inkább humán szolgáltatásokkal, nélkülözhetetlen információkkal, korszerű üzenethordozókkal és kedvesen segítőkész, sokat tudó, csinos munkatársakkal alakíthat ki kapcsolatot. A megye nagyon sok könyvtára éppen ezek miatt az összetevők miatt lesz nélkülözhetetlen az önkormányzatok, a felelősségteljes életet élő polgárok számára a közeljövőben is. = Ha az előbb riasztónak neveztem a könyvtár szóösszetételt, most elismerem, hogy a "megyei közművelődési központ" sem fedi azt a tevékenységi kört, amelyet ebben az intézményben végzünk. Négy megye szakembereivel dolgoztuk ki a "Megyei Kulturális Szolgálat" modelljét, melyet az új megyei önkormányzatok szíves figyelmébe is ajánlunk. Ez az elnevezés már képes kifejezni azt az irányváltást, melynek lényege a megye kulturálisan legelmaradottabb önkormányzatainak a szolgálata, az oly annyira hiányzó civil (polgári) társadalom közösségi kötőszövetének következetes erősítése.

A Szolgálat új azonosság tudatának másik sarokpontja, hogy tevékenységét nem tudja eredményesen végezni merev intézményi elköltönlésben. Szakmai meggyőződése, hogy az eddig jobbára esetleges intézményi együttműködések - közös rendezvények, programok, kiadói munka, kutatások kezdeményezése stb. - részben a fokozatos elszegényedés kényszerének, részben a Szolgálat iránti fokozódó helyi igények teljesítésének hatására természetes keretnek kapnak majd. Így előre aligha kiszámítható formagazdagodásban tudjuk valóban szolgálni megyénk önkormányzatait. Ha ezt sikerül megvalósítanunk, nem

hiszem, hogy létünk értelmét bárki számára is bizonygatnunk kéne. Nekem ez ad reményt, kedvet és erőt, hogy továbbra is részt vegyek a humániumot fejlesztő, minden nehézség ellenére is oly szép kulturális szolgálatban.

BIHARY LAJOS

a Nógrád Megyei Pedagógiai Intézet igazgatója

= Olyan időket élünk, amikor a kultúra finanszírozása sajnos a sokadik helyre kerül. Az infláció, a különböző adók szorításában egyre szűkülnek lehetőségeink. A veszély több oldalról fenyeget. Az egyik a gazdasági kényszerhelyzet, amely egyaránt sújtja az egyént és az intézményt. Pedagógusként is aggodva tapasztalom a könyvek, folyóiratok árának ijesztő, immár a hétköznapi ember számára megfizethetetlen emelkedését. A hatalmas, nagyon sok hitványságot tartalmazó könyvkínálatból hiányoznak a klasszikusok, Petőfi, Arany összes műveit egyszerűen nem lehet kapni. Az iskolai tanulmányokhoz nélkülözhetetlen művek, nyelvkönyvek, szótárak után hetekig, hónapokig kell menni a szülőknak. Ma már országos múzeumokban, galériákban nem ritka a 40-60 Ft-os belépő! Kopik, korszerűtlenné válik iskolai könyvtáraink állománya, beszerzésekre alig van lehetőség. Reális veszély, és ez sajnos már gyakorlat, hogy az elszegényedő, a mindennapos megélhetésért küszködő tömegek kulturális kiadásaiakon spórolnak.

Veszélyt látok abban is, hogy a szakma időben fel tud-e készülni a megváltozott helyzetre, milyen választ ad a kihívásra, hogyan segít átvészelni ezeket a nehéz éveket? A közoktatás és közművelődés - talán nem túlzó a hasonlat - édes testvérek. A most önállóságukat kereső kistelepülések többségében a helybeli iskola, a pedagógusok "lámpás szerepe" bizonyára felerősödik, új értelmezést kap. A szunyadó, lassan feledésbe merülő népi hagyományok, kulturális értékek felélesztésére, megőrzésére egyre többen gondolnak, de kik lesznek a kezdeményezők? Elmozdulást jelez, én személy szerint is nagyon örülök annak, hogy a Megyei Közművelődési Központ gondoskodásával beindult a faluszervezők tanfolyami képzése. Talán volna lehetőség egy-egy gimnáziumban is megteremteni a felkészítés feltételeit. = Meggyőződése, hogy a könyvtárak tevékenysége a közvéleményben is felértékelődött. Gyakorló pedagógus kollégáimmal igen nagyrebecsüljük segítőkész együttműködési készségüket, a gyermekkönyvtárak igazán vonzó, érdekes, a pedagógiai folyamatokba épülő, tervezhető programjait. A

Balassi Bálint Megyei Könyvtártól évek óta igazán szakzerű segítséget kapnak a különböző megyei és országos pályázatokon, tanulmányi versenyeken induló középiskolások. Hogy miért fontosak a könyvtárak? A válasza egy múzeumi élményemet hívom segítségül! Aki látta Mátyás király corvináit, az egészen biztos, hisz a könyvtárban. Én láttam ezt a kiállítását!

= Számomra az a kézenfekvő, hogy a dolgok természetes rendje szerint minden észszerű, hasznosnak tetsző kezdeményezéssel, javaslattal időben megkeressük egymást, célirányos egyeztetés után, ki-ki ezután lehetősége, szakértelme alapján teheti dolgát. Az utóbbi években ez a módszer hasznosnak bizonyult. Most nagyon sok, főként gazdasági természetű gondunk van, ami eleve megnehezíti, bizonytalanná teszi terveink egyeztetését.

Dr. VARGA LÁSZLÓ

a Nógrád Megyei Levéltár igazgatója

= Mai világunk legdemokratikusabb és egyben legfejlettebb társadalmi azok, amelyek az emberség eddigi történelme során felhalmozott tudás megszerzésének lehetőségét egyformán biztosítják minden állampolgárunk számára. Vagyis ezekben a társadalmakban a műveltséghez való jogot alapvető emberi jognak tekintik. Azok a társadalmak viszont, amelyek az elmúlt évtizedek során az egyetemes emberi tudás elsajátíthatóságát ideológiai szempontok alapján korlátozták, napjainkra mind gazdaságilag, mind politikailag, mind pedig morálisan válságócokká váltak. Sajnos ezen utóbbi országok közé kell sorolnunk hazánkat is. Ahhoz, hogy ebből a zsákutcás "fejlődés"-ből kikerülhessünk, és megkezdhessük a felzárkózást a fejlett társadalmakhoz, feltétlen szükséges annak a szóban és írásban már többször megfogalmazott, de a gyakorlatban még alig-alig érzékelhető igazságnak a mihamarabbi meg- 1 valóstása, hogy a tudás stratégiai ágazat.

Hogy ennek a problémának az alapvető fontosságát érzékeltetni tudjam, példaként említhetem azokat a délkelet-ázsiai országokat, amelyek többek között annak révén tudták megkezdeni felzárkózásukat a világ legfejlettebb részeihez, hogy modernizációs programjuk kulcskérdésének tekintették az oktatás, a művelődés szféráját. De úgy is fogalmazhatok, hogy a leggyorsabban megtérülő befektetésként fogták fel és fogják fel ma is a műveltséget.

Amennyiben Magyarország nem ezt az utat választja, s a művelődés kérdését pártérdekeknek rendeli alá - ennek a veszélye

sajnos fennáll -, úgy reményünk sem lehet arra, hogy felzárkózzunk a fejlett országokhoz.

= Én az egyetemes tudás kötetekbe gyűjtött adatbankjaiként fogom fel a könyvtárakat. Függetlenül attól, hogy azok ún. közművelődési vagy tudományos intézmények. S mint ilyeneket, a művelődés alapintézményének tekintem. Különösen manapság, amikor úgy az iskoláknak, mint az állampolgároknak egyre kevesebb lesz a tehetsége az értékhorozó könyvek megvételére. Így minden valószínűséggel felértékelődnek azok az intézménytípusok, ahol minimális térítés ellenében, de legalább hozzáférhetőek lesznek a műveltség megszerzéséhez, továbbfejlesztéséhez szükséges művek.

= Véleményem szerint általános sémát adni az együttműködés formáira lehetetlen. Márcsak azért sem, mert alapvetően különböző feladatokat ellátó intézménytípusokról van szó. De ha mégis feszegetjük az együttműködést, akkor azt mondhatom, hogy akkor tudunk egymással igazi munkakapcsolatba kerülni, ha magas színvonalon látjuk el alapfunkciónkat, s egymás szolgáltatásait folyamatosan hasznosítani tudjuk.

PÁL JÓZSEF

a Palócföld főszerkesztője

Csak a remény? Már itt tartunk? - kérdeztem magamtól, amikor elolvastam a HÍRMONDÓ körkérdés-csokrának címét. Igen, idáig hátráltunk - biccentettem keserűen. Már nem esélyekről, lehetőségekről beszélünk, s nem is feladatokról.

Csupán a megmaradásról. Persze a létezésért harcolva nem is lehet többről. Létküzdelmünk kísérő érzelve pedig a remény. Összesen ennyi erőtartalékunk maradt. És ez nem is olyan kevés! Korántsem véletlen tehát, hogy összeállításuk címéül mit választottak a szerkesztők. Három magvas kérdést is feltesznek, ám igazából a válaszokra biztosított terjedelem teszi lehetetlenül nagyvá a feladatot. Hiszen első pillantásra tanulmányértékű válaszok igényét éri a megkérdezett. Hosszan könnyebb lenne, annyira körül vagyunk mindannyian kerítve a nehézségekkel. = Igen. Veszélyben van a magyar művelődés. Fenyegetettsége első fokon a rendszerváltás gazdasági vonatkozásaiából következik. Ugyanis minden ellenkező híreszteléssel szemben pénz kell. Sok pénz. Pedig lassan az ország elemi működtetésére is úgy kell összekaparni. Nehéz időszak jön. Mindemelllett politikai, ideológiai, elméleti tisztázatlanságok is mélyítik a válságot. Elválaszthatatlan a gazdaságiaktól. Mert a tisztánlátás hiánya

éppen a pénz felől döntőknél csúcsozódik ki.

= A könyvtárak - jóval a számítógépek előtt - rámutattak az ember szellemi teljesítőképességének csodájára és paradoxonára. Mi mindent képes létrehozni az emberiség, ám ehhez képest milyen keveset tárol és hasznosít az egyes ember, sőt, bizonyos korok! Szóval ma is azt jelenti, mint az alexandriai: még fölégetve is hat. Olyan, mintha kízóan nem emlékeznénk valamine, amit pedig már pontosan tudunk, és nincs segítség, mert nincs mihez nyúlni, mert odaveszett örökre az elemi kútfő. Ha az újbarbarizmus győzne, és megtörténne könyvtáraink "fölégetése", egész kultúránk válna az előbbi értelemben vett lelkibeteggé. Végül azt sem tudnánk, hogy betegek vagyunk. Nem lenne honnan megtudnunk.

= A gyakorlati tanácsaimra nem szorulnak rá sem az intézményvezetők, sem a munkatársak. Ismerem őket. Mindenki teszi a dolgát. Ezért a tanácsom rövid: lobbyzzanak! Ne hátráljanak! Lehetőleg minél többet őrizzenek meg a működési területeikből. Együttesen kíséreljék átvészelni a nehéz időszakot. A legnagyobb hibát önmaguk és a helyi kúltúra ellen akkor követnék el, ha mozgásterük szűkülése miatt a másik intézmény felé mutogatnának. Időnek kell elteltie, míg az új közigazgatási rendszerben helyére zökkennek a helyi intézmények. Ezt kell közösen siettetnünk. KULTURÁLTAN.

"A Móra kiadónál most megjelent, így élt Madách Imre című könyvem a Balassi Bálint Nógrád Megyei Könyvtár által 1987-ben kiadott: Madách Imre. Életrajzi krónika adat-anyagán alapszik, de más jellegű: regényszerű olvasmányul főként az ifjúságnak szánt kor- és életrajz, sőt, ami a tartalmi elemek illeti megpróbáltam tovább lépni az életrajzi krónikánál. A regényes műfaj lehetőségeivel élve, olyan folyamatokra, amelyekre adat nincs, lélektani és logikai magyarázatot adtam; például arra, hogy miként romlott meg Madách házassága, vagy arra, hogy miként írta Az ember tragédiáját. Családja történetének a tatárjárásig visszamenő színes eseményeivel pedig, mindjárt a könyv második fejezetében, a magyar történelemről adtam villanásnyi képet.

(Részlet Radó György leveléből.)

SALGÓTARJÁN CÍMEREI

BALASSI PÓDIUM

25. 20.00

"Minden csak komédia"

Haumann Péter Kossuth-díjas, érdemes művész zenés előadójestje

KIÁLLÍTÁSOK

Az érdeklődők január 10-ig láthatják könyvtárunk emeletén a VASÚTMODELL-

KIÁLLÍTÁST

Január 14-től február 10-ig Varga István fotókiállítását tekinthetik meg kiskalériánkban, "Diáimból" címmel. (A 35 színes, művészi felvétel a megyei könyvtár helyismereti gyűjteményének tulajdonát képezi.)

KISCSOPORTOK FOGLALKOZÁSAI

SCI-FI KLUB

29. 17.00 (előadóterem)

BALASSI BÁLINT ASZTALTÁRSASÁG

25. 16.00 Műhelynap

ZENEBARÁT KÖR

14. 17.30 (kiselőadó)

Program: A Manfréd Man Earth Band "Solar Fire" c. albumának bemutatása

Ügyes kezek (gyermekkönyvtár)

18. 14.00 és 29. 14.00 órakor Fűzzünk, fűzzünk valamit (gyöngyűzés)

VIDEÓ-MATINÉ (gyermekkönyvtár)

2. 15.00

BOGÁNCSS (Fekete István regénye videón)

9. 15.00

AZ EZÜST-TÓ KINCSE (NSZK-jugoszláv film)

16. 15.00

HOLLE ANYÓ (Grimm-testvérek meséje nyomán)

23. 15.00

HAHÓ, ÖCSI! (Ifjúsági film)

30. 15.00

GRÉTI (Egy kutya feljegyzései)

EZ TÖRTÉNT

A Balassi Bálint Asztaltársaság alkotó tagjainak kiállítás

Bálint György (Bálint gazda) előadása

Hegedűs D. Géza: Viszockij

(Balassi Pódium)

Balogh Béni: Omló bástyákon hulló csillagok c. könyvének sajtóbemutatója

VIDEÓMOZI

A National Geographic Társaság videófilm-sorozata

3. 17.00 - Amazonas

10. 17.00 - A nagy bálnák

17. 17.00 - A Vezúv árnyékában

24. 17.00 - Szárnyasok világa

31. 17.00 - Japán élő kincsei

Vigyázzunk reá!

Nagyon nagy tisztelettel kell szólnom arról a fejlődésről, melyet városunkban a nógrád megyei könyvtár elért. A társadalom és az illetékesek tervei nyomán úgy készült el ez az oktatónevelő bázis, hogy óvodástól a nyugdíjas emberig mindenki megtalálja benne a helyét és szellemi fejlődéséhez a szükséges eszközöket. A személyzete messzemenő segíteni akarással szolgálja valamennyi korosztályt. Én 30 éve rendszeresen olvasója, látogatója vagyok a megyei könyvtárnak. Nyári szünidőben, de egész évben is két unokámmal járok a gyermekrészbe. Az egyik már iskolás, a másik óvodás. Akaratlanul is látnom kellett, hogy az ott dolgozók milyen nagy szeretettel foglalkoznak az óvodásokkal, iskolásokkal. Egy-egy csoport részére kis előadásokat tartottak a kívánt témakörökben. Azt tapasztaltam, hogy ezeket jól felkészülten, érdekes módon tartották meg. Külön igényeket is előjegyeztek. Én is több ízben fordultam kéréssel az unokáim érdekében egy-egy könyv miatt, amit természetesen teljesítettek.

Gondolom a könyvtár megépítése igen sok pénzbe került. Fenntartása, az újdonságok beszerzése, a különféle lapok biztosítása is jelentős összegeket igényel. Ezért nagyon elszomorít esetenként, hogy egy-egy könyvből lapokat tépnek ki, vagy az olvasóteremben lévő képeslapokból oldalakat vesznek ki vagy összefirkálják, megrongálják.

Úgy látom, a személyzet, az itt dolgozók figyelme nem tud mindenre kiterjedni. Nagy szükség lenne arra, hogy a látogatók, az olvasók is jobban figyeljenek a környezetükre és ne engedjék, hogy ezt a drága pénzen létrehozott megyei könyvtárat és annak anyagát egyesek megcsonkítsák vagy tönkre tegyék.

A magunk, gyermekeink, unokáink érdekében vigyázzunk hát rá!

Farkas István nyugdíjas